

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/83/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613202862
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613202862.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpené ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanému D. P., bytom U. XX, A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, právne zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Námestie Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 1.906,93 Eur istiny s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 2C/145/2013-38 zo dňa 26.02.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd konanie o sumu 59,87 Eur zastavil. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.271,08 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 01.03.2011 do zaplatenia v 20 - eurových mesačných splátkach počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 125,94 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalovaný a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ustanovenia § 52 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka, § 2 písm. b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, ako aj ustanovenie § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka a uviedol, že právny vzťah medzi účastníkmi konania bol založený úverovou zmluvou č. 3910053949, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 1.500 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 36,82 Eur v počte 84. Z predmetnej zmluvy nie je zrejmé, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru ako to vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Významom tohto ustanovenia je totižto, aby spotrebiteľ bol pri podpise v zmluve informovaný, na akých termínových resp., kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť povinnosti, t.j. splácať istinu, úroky a iné poplatky vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa časová špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov, ktorými sú dátum poskytnutia úveru, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok. Pokiaľ samotná zmluva o úvere ani všeobecné úverové podmienky údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahujú, nemožno mať

za to, že tento nedostatok možno nahradiť na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k ukončeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru z iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi dodávateľov. Nakoľko predmetná zmluva o úvere údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje, možno konštatovať, že uvedený úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Medzi účastníkmi konania nebola sporná skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej výške 1.500 Eur a zo strany žalovaného došlo k zaplateniu sumy vo výške 228,92 Eur, a preto zostáva žalovanému zaplatiť 1.271,08 Eur, k zaplateniu ktorej žalovaného zaviazal.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Súd poukázal na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením pohľadávky dňom nasledujúcim po zosplatnení pohľadávky, a preto bol zaviazaný na jej zaplatenie spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne.

K námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom súd poukázal na to, že v danom prípade žalobca neodstúpil od zmluvy, ale vyhlásil iba splatnosť celého úveru, a preto premlčacia doba začala plynúť až po zosplatnení, t.j. od 02.03.2011. V danom prípade vzhľadom na trojročnú premlčaciu dobu uplatnená pohľadávka nie je premlčaná. Súd s poukazom na ustanovenie § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku po zohľadnení majetkových pomerov žalovaného povolil žalovanému splácať istinu v mesačných splátkach vo výške 20 Eur počnúc dňom právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že stanovil pomer úspechu a neúspechu účastníkov v spore a z tohto dôvodu bola miera úspechu žalobcu v rozsahu 33 %, a preto priznal žalobcovi náhradu trov konania v celkovej výške 125,94 Eur, ktoré špecifikoval.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie právny zástupca vedľajšieho účastníka. Namietal rozsudok v celom rozsahu, poukázal na nesprávne posúdenie úkonu žalobcu, ktoré považoval za odstúpenie od zmluvy a nie za zosplatnenie. Trval na vznesenej námietke premlčania. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo žalobu zamietnuť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Právny zástupca žalobcu písomným podaním v spise na č. I. 47 požiadal o opravu zrejmej nesprávnosti uvedenej v napadnutom rozhodnutí. Uviedol, že vychádzajúc zo špecifikácie uplatnenej náhrady trov konania bola v odôvodnení rozhodnutia nesprávne stanovená výška 381,65 Eur, ktorá správne mala byť stanovená 435,18 Eur, z toho predstavujúca suma 33 % predstavuje 143,64 Eur. Navrhol vydať opravné uznesenie. V prípade, že mu nebude návrhom na opravu rozhodnutia vyhovené oznámil, že predmetné podanie možno považovať za odvolanie.

Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalobca podaním zo dňa 14.02.2011 pristúpil k splateniu celého úveru s výzvou k úhrade, nie k odstúpeniu od zmluvy. Zdôraznil, že žalovaný nezaplatil ani jednu splátku a s poukazom na § 3 Hlavy 7 úverových podmienok žalobca bol ako veriteľ oprávnený požiadať o splatenie celého úveru v prípade, ak sa klient oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Splatnosť čerpaného úveru nastala k 28.03.2011. Poukázal na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a uviedol, že vzhľadom na omeškanie žalovaného žalobca využil právo na zosplatnenie úveru, ale od zmluvy neodstúpil, a teda nedošlo k zániku zmluvného vzťahu, ani nevzniklo právo žalobcovi na vrátenie dlžnej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia. Následne poukázal na vyjadrenie týkajúce sa posúdenia vznesenej námietky premlčania v zmysle ustanovenia Obchodného zákonníka i napriek tomu, že sa jedná o žalovaného ako spotrebiteľa s tým, že uviedol, že aj v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka mal právo uplatniť si právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a to najneskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Uplatnenú pohľadávku nepovažoval za premlčanú, ani v zmysle Občianskeho

zákonníka. Odvolanie podané vedľajším účastníkom nepovažoval za opodstatnené. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/109/2014-56 zo dňa 29.10.2014 bola vrátená vec súdu prvého stupňa na rozhodnutie podľa § 164 Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu chyby v písaní pri vyčíslení priznanej náhrady trov konania v rozsahu 33 %.

Opravným uznesením č.k. 2C 145/2013-58 zo dňa 01.12.2014 bol opravený výrok napadnutého rozsudku týkajúci sa priznanej náhrady trov konania žalobcovi na sumu 143,64 Eur postupom podľa § 164 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 spojený s § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol vyhovujúci výrok napadnutého rozhodnutia posúdením obsahu uplatnených odvolacích námietok v podanom odvolaní vedľajším účastníkom (§ 212 v spojení s § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza, že podanie žalobcu (v spise na č.l. 8) zo dňa 14.02.2011 súd prvého stupňa správne posúdil ako zosplatnenie celého úveru. Z obsahu textu predmetného podania jasne vyplýva, že žalobca ako veriteľ využil právo na zosplatnenie celého úveru, k zaplateniu ktorého vyzval žalovaného v lehote 15 dní odo dňa spísania podania. V tejto časti preto odvolací súd nesúhlasil s uplatnenou odvolacou námietkou nesprávneho posúdenia úkonu žalobcu, t.j. pristúpenia k zosplatneniu úveru ako odstúpenie od zmluvy. Z obsahu textu tohto podania nevyplýva, že by žalobca ako veriteľ mal v úmysle odstúpiť od zmluvy, ale vyplýva zosplatnenie celého úveru, ktoré právo mu vyplýva nielen z úverových podmienok v zmluve o úvere uzavretej medzi účastníkmi dňa 22.10.2009, č. zmluvy 3910053949, ale aj z ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na ktorú skutočnosť správne poukázal právny zástupca žalobcu. Z tohto dôvodu súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že vznesená námietka premĺčania vedľajším účastníkom nie je opodstatnená, lebo na daný prípad je potrebné aplikovať trojročnú všeobecnú premĺčaciu lehotu, na ktorú skutočnosť súd prvého stupňa správne poukázal.

Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolanie vedľajšieho účastníka za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok spolu s opravným uznesením vo vyhovujúcom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania účastníkov odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s aplikáciou ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje, že v predmetnej veci mal úspech v odvolacom konaní žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý však odvolanie vo veci nepodal z

dôvodu, že bolo podané odvolanie vedľajším účastníkom. Vzhľadom však k tomu, že súd prvého stupňa už pri rozhodovaní o priznaní žalovanej istiny vo výške 1.271,08 Eur a poskytnutí dlhšej lehoty na plnenie v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zohľadňoval nepriaznivé sociálne a majetkové pomery žalovaného, odvolací súd z tohto dôvodu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi i napriek tomu, že trovy odvolacieho konania, ktoré vznikli boli spôsobené podaním odvolania vedľajším účastníkom. Rozhodnutie o trovách konania má byť logickým ukončením celého súdneho procesu. Z tohto dôvodu a vychádzajúc z tejto myšlienky odvolací súd považoval za spravodlivé nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi i napriek jeho úspechu v odvolacom konaní, po zohľadnení dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v charaktere sporu, t.j. uplatnenom nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, postavenia žalobcu ako právnickej osoby poskytujúcej spotrebiteľské úvery a sociálnych a majetkových pomerov žalovaného, ktoré sú nepriaznivé. Ďalej zohľadnil, že žalovaný svojim postojom v odvolacom konaní nespôsobil trovy odvolacieho konania, lebo odvolanie vo veci nepodal. Vedľajšieho účastníka na strane žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania žalobcovi odvolací súd nezaviazal vzhľadom na jeho postavenie v sporovom konaní, ako aj majetkových pomerov združenia na ochranu práv spotrebiteľa ako neziskovej právnickej osoby.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.